

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ТЪРЖЕСТВОТО НА БАКХУС

Превод от руски: Георги Мицков, —

chitanka.info

ТЪРЖЕСТВОТО НА БАКХУС [0]

*Отде са тоя шум и тоя бяс тъй странни?
Тимпани и зурни къде, кого зоват?
Защо са всички тук събрани
и песни радостни ехтят?
Сред тях сияе свободата
от светли, празнични цветя.
Приижда и расте тълпата.*

*И ето го и него тук... всесилен бог в света.
Сред нас е Бакхус млад и мирен.
От Индия герой познат.
О, радост. Тоя ден е свят
и струните на звучни лири
ще прозвучат във строй богат.*

*Еван, евое. Дайте чаши.
Носете свежите венци.
Къде са тирсовете наши?
Напред към мирен бой, решителни бойци.
О, Бакхусе. О, час омаен.
Тирс на властта в ръка държи.
Венец от лозов лист сияе
и къдриците му свежи.
А тигри впрегнати безмълвно
колата му насам влекат.*

С амури около е пълно

*и химни радостни звучат.
Зад тях се блъскат козлоноги
сатири, фавни, цял рояк
с бръшлян главите витороги,
препускат във неспирен бяг,
след колесницата напират,
с тръстикови пищялки свирят,
един крещи: при мен ела,
а друг се спъва, олюлява
и кадифените поля
с червено вино оцветява,
вред смях задружен се разля.
А по-далеч друг чуден сбор,
гърмят кресливите тимпани
и млади нимфи и силвани
в игра от незатихващ хор
влекат със себе си Силенна.
И вино лее се червено,
на рози носи се дъхът.
Зад спящия старик вървят
с тирс — символ на победа мирна,
и чаша златна за нектар
с капачка нежна и сапфирна
на Бакхуса поднасят в дар.
Тъмнеят урви очертани.
Вакханки полуголи в бяг
коси развяват, увенчани
от грозде и от сочен злак.*

*Тимпани звучни във ръцете им светлеят
и гръмко те гласът им преповтарят пак,
отминаха, летят и бясно се люлеят
в разкошен танц и викове
и младостта със жар лудее,
наоколо снове.*

Девойките запяват бесни

*и сладострастните им песни
в сърцата със любов горят.
Трептят желания в гърдите
и мамещи и пламнали от страст очите
самото щастие ловят.
С движенията вдъхновени
те от началото едва
разкриват помисли стаени
и плаха жажда — след това
възторг и дързост устремени.
След туй се пръскат по поля и брегове,
летят със тирсове в ръцете,
далеч се чуват воплите им клетки
и ги повтарят лесове.
Еван евое. Дайте чаши.
Носете свежите венци.
Къде са тирсовете наши?
Напред към мирен бой, решителни бойци.
Другари, нека във забрава
захвърлим всяка суета,
о, вино, закипи в прослава
на Бакхус и на любовта.
Еван, евое. Дайте чаши.
Носете свежите венци.
Къде са тирсовете наши?
Напред към мирен бой, решителни бойци.*

[0] Напечатано от Пушкин в избраните му стихотворения, 1826 г.

↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.